

N. CETINIĆ, *Pod čempresima*

CETINIĆ, Nataša, slikarica (Blato, 9. V. 1940). Diplomirala je na Akademiji u Zagrebu 1964 (A. Mezdjić, M. Stančić). Bila je lik. pedagog u Blatu na Korčuli a 1966–70. suradnica Majstorske radionice K. Hegedušića u Zagrebu. Izlaže od 1965. U početku pripada enformelu, poslije razlaže geometrijske površine u prostoru zvučnih boja (*Kompozicija*, 1971). Oko 1975. priklanja se figurativnom izrazu: slika krajolike, portrete i grupne prizore karakteristične za njezin zavičajni otok i primorje (*Ščerbo*, 1975; *Čempresi sa ljubičastom sjenom*, 1977; *Za sprovodom*, 1978). Spontanost izvedbe i suptilna psihološka analiza odlikuju cikluse *Od Jele do Marije* i *Dom starih i nemoćnih*. Samostalno je izlagala u Blatu na Korčuli (1966, 1979, 1984), Koprivnici (1969), Sisku (1972, 1974) i Zagrebu (1967, 1973, 1976, 1979, 1980, 1985).

LIT.: Z. Rus, Nataša Cetinić (katalog), Sisak 1974. — Lj. Mijka, Nataša Cetinić: Smrt, sprovod, greb (katalog), Zagreb 1976. — G. Quien, Nataša Cetinić (katalog), Zagreb 1979. — Lj. Mijka, Nataša Cetinić (katalog), Zagreb 1985. Z. Sa.

CETINOVIĆ, Ljudevit, slikar (Rijeka, oko 1820–?). Došao 1839. s bečke Akademije u Ljubljano, gdje je slikao portrete (datirane 1839. i 1840), oltarne slike i krajolike. Oltarna kompozicija *Mučeništvo Sv. Stjepana* u Šmarju (Dolenjska) signirana je »Czetinovicz, anno 1840«. Od 1842. radio u Zagrebu.

LIT.: A. Bulat-Simić, Slikar Ljudevit Cetinović, Peristil, 1969–1970, 12–13.

CETINSKA KULTURA, kultura ranoga brončanog doba (← 1900/1800 do ← 1700/1600) koja nosi ime prema mnogobrojnim nalazištima uz rijeku Cetinu, osobito uz njezin gornji tok. Susreće se na području sr. Dalmacije, Hercegovine i djelomično Bosne. C. k. može se podijeliti na tri stupnja. Prvi stupanj obuhvaća nalaze s kraja eneolitika, drugi iz ranoga brončanog doba, a treći od kraja ranog do srednjeg brončanog doba. Nosioci te kulture borave na otvorenim naseljima (gradine u Z Hercegovini), kao i u spiljama (Škarin Samograd, nedaleko od Drniša). Grobovi se nalaze u kamenim gomilama; kod inhumacije imaju oblik kamene škrinje, kod incineracije ostaci pokojnika su položeni u glinene posude. Od keramičkih predmeta najbrojniji su vrčevi s ovalno-spljoštenim trbuhom i ručicom, zdjele konična oblika kao i ornamentirani vrčevi na visokoj šupljnoj nozi (tzv. tip Kotorac). Od metalnih predmeta dosad su registrirani trokutasti bodeži. Nosioci cetinske kulture najvjerojatnije su indoeur. stočari.

LIT.: I. Marović, Rezultati dosadašnjih istraživanja kamenih gomila oko vrela rijeke Cetine, Materijali, XII (Zadar), 1976. — B. Čović i I. Marović, Cetinska kultura, u: djelu: Praistorija jugoslavenskih zemalja, IV, Sarajevo 1982. B. Čk.

CETTOLO, Bonifacio, graditelj (Petrinja, 1836–1894). Graditeljstvo izučio kod svoga oca Đure, graditelja doseljena iz okolice Udina. Sagradio zgradu realke u duhu romantičnoga historicizma (1861), neorenesansnu zgradu učiteljske škole (1871, prema nacrtu W. Doderera), crkvu Sv. Katarine u Majdancima (1880–82, prema nacrtu I. Kovilke), most na

Petrinjski (1894). Zaslužan za urbanizaciju i uređenje Petrinje. Njegov sin Bonifacije (Petrinja, 1862–1924) završio je Visoku tehničku školu u Beču (1887). Od 1895. u Petrinji je gradio po vlastitim projektima mnoge stambene zgrade te gradsku tržnicu.

LIT.: Bonifacio Cettolo, Banovac, 26. V. 1894. — Bonifacije Cettolo, Hrvatski glas, I. V. 1924. L. D.

CHALUPA, Renata, slikarica (Zagreb, 10. IV. 1943). Završila Akademiju u Zagrebu (I. Šebalj), suradnica Majstorske radionice K. Hegedušića. Samostalno izlagala u Zagrebu (1969, 1976, 1977, 1986, 1987), Primoštenu (1979), Dubrovniku (1980) i Splitu (1984). Bavi se i grafikom i interdisciplinarnim istraživanjem. Osnovala je multimedijalnu grupu »Siliton moving art«, koja je 1978. izvodila njezin istoimeni interdisciplinarni projekt.

LIT.: Ž. Sabol, Renata Chalupa (katalog), Zagreb 1976.

D. Hé.

CIBALAE → VINKOVCI

CIBORIJ, piramidalni, kvadratni ili poligonalni pokrov iznad oltara u apsidi koji počiva na 4 ili 6 stupića. Nastao je u ranokršč. razdoblju kao zaštita od atmosferskih prilika, dok je oltar bio još na otvorenom u civilnim bazilikama. Redoviti je dio crkv. namještaja u doba predromanike, romanike i gotike, dok je poslije rijedak. Na stupićima kao i na zabatnim stranama piramide ima plastične ili reljefne ukrase sa stilskim karakteristikama razdoblja u kojemu nastaje. Najstariji očuvani dijelovi ciborija u Hrvatskoj su oni iz crkve Sv. Marte u Bijaćima kod Trogira iz IX. st. Iz istoga su razdoblja i ciboriji u Novigradu u Istri i Kotoru. Iz XI. st. sačuvani su dijelovi ciborija iz crkve Sv. Tome i ciborija prokonzula Grgura

CIBORIJ KATEDRALE U KORČULI, djelo M. Andrijića

